

REAALI POISS

Number 3 (76) märts 2009

Tallinna Reaalkooli ajaleht

Räägime mis uut

Reaalkooli youth
ajal kui KÕIK koolis käivad truult
ning abiturium ootab pidu suurt.

Vilistlastel oli päev,
kes Reaali lõpetab sinna läeb
ja näeb,
mis juhtuma hakkab kui ta peale aktust ja kont-
serti veel koolimajja jääb.

Aasta 2008 parim koor - Reaali segakoor,
laululapsed, Eve Karp ja Heli Roos,
füüsikaolümpiaadi piirkonnavor -
need võidud polnud mingi õnneloos!

Meil pole ei päikest ega sooja,
tihti tunnis vajub silm looja,
kuid siiski, Reaali väike ja suur maja,
edu, head tuju ning tugevust!
Meil läheb seda vaja!

Tere reaalikad!

Käes on üks raskemaid etappe kooliaasta jooksul: tööd on palju, pimedus ja külm ilm teevad tihti ka meeleolu pilviseks. Kohati võib tekkida tunne, et enam ei jaksa ja tahaks kõik lihtsalt nurka visata. Kuid ega talv igavesti kesta ja sama meeleolu ka kolmas veerand. Varsti algab märtsikuu ja kevad pole enam kaugel. Ka igapäevasest sombusest päevast võib alati leida pisikesi rõõmukilde. Oskavaid märgata!

Seekordne Reaali Poiss on enamuses kokku pandud toimetuse uute liikmete poolt, sest paratamatult suunduvad viimaste aastate põhilised tegijad nüüd varsti uutele jahimaadele. Siinkohal tahaksin esile tõsta Matleeni, kes viimase kolme aasta jooksul on Reaali Poisi tegevust kindlakäeliselt juhtinud. Tänu temale on Reaali Poiss aastast-aastasse regulaarselt meie kõigi näppude vahele jõudnud ning pinged-muremõtted paarikümneks minutiks minema peletanud. Aitäh armas Matleen!

Tänu tuleb avaldada ka küljendajale-kujundajale Agnesele, et Reaali Poisi välimus on alati püsinud korralikul ja hästi loetaval tasemel. Pole head lehte ilma huvitava sisuta. Selle pisiasja eest on hoolt kandnud Erik, Hanna-Marleen, Laura, Ivan, Helen ja Meeri. Suured tänud!

See Reaali Poiss on siis meie, uustulnukate, esimene katsetus. Loodetavasti hoiame Reaali Poissi ikka tasemel ja regulaarselt ilmumas, nagu ta seda juba aastaid on teinud. Ettepanekud, artiklid, omalooming on kõik soojalt oodatud.

Soovin teile kõigile lugejatele jõudu ja jaksu ülejäänud veerandiks! Päevad saavad iga päevaga pikemaks, valgust jätkub kauemaks. Peagi on kevad siin ning uskuge mind, see ravib talvemasenduse.

Seniks kõike paremat,
Anneliis

Algamas on viimne pingutus.

Sisukord:

Lk 3 - Gaza sektor

Lk 4 - Koolikatsed - poolt või vastu? / Sõbrapäev

Lk 5 - Mustade inimeste välimääraraja vol.2 / Tähtede Sõda

Lk 6/7 - Vahelduseks teisel pool maakera ehk kool Austraalia moodi

Lk 8/9 - Pildid: stiilinädalast, võrkpallist, "Kohvikust"

Lk 10 - Запредельная жизнь - Hüperaktiivne Darja Mürsepp

Lk 11 - Kultuurinurk

Lk 12 - Omalooming

Lk 13 - "Kui ma olen suur"

Lk 14/15 - Kuu õpetaja : Multikeelne Matthew Talboo

Gaza sektor

Anni, Merili, Carolin

Gaza sektor on kitsuke maariba Vahemere rannikul, pikkuselt ümmarguselt 41 ja laiuselt 6–12 kilomeetrit.

360 ruutkilomeetrisele alale on pressitud kokku umbes 1,5 miljonit inimest – rahvastiku tihedus on 4167 in/km². Gaza kuulub formaalselt tervikuna Palestiina omavalitsuse administratsiooni alla, aga alates 2007. aastast kontrollib Gaza tsooni radikaalne islamirühmitus Hamās. Gaza tsoon iseenesest on üks kahest araablaste Palestiina lahusasuvast osast – teine on Jordani läänekallas. Teda piirab idast Iisrael ja edelast Egiptus. Gazas paikneb ka Palestiina araablaste suurim linn ja omavalitsuse keskus Gaza, millest ka sektori nimi. Gaza ajalugu on olnud segane ning verine juba 1948st aastast, kui seda okupeeris Egiptus kuni 1967. aastani. Seejärel Iisrael, kes on sulgenud Gaza ainsa rahvusvahelise lennujaama, hoiab oma sõjalaevade kontrolli all kogu rannikut ja on sulgenud kõik piiriületuskohad. Viimasel pooleteisel aastal on Iisrael kehtestanud majandusblokaadi ning lubab vaid ajuti Gazasse humanitaarabi ja kütuseveoekide. 19. detsembril 2008 kuulutas Hamās juunis 2008 Iisraeliga sõlmitud vaherahu Gaza piirkonnas lõppenuks ning alustasid rakettide tulistamist Iisraeli linnade pihta. 27. detsembril alustas Iisrael operatsiooni õhuvägede rünnakuga arvatavate Hamāsi juhtide asupaikade ja ühenduste

pihta. 3. jaanuaril 2009 algas Iisraeli tanki – ja jalaväe sissetung Gaza tsooni. 4. jaanuariks oli õhurünnakutes hukkunud umbes 460 inimest, kuid nende seas ka mitu Hamāsi juhti ning palju lapsi ja naisi.

Mõned meie kooli õpetajad käisid talvisel koolivaheajal Iisraelis, mille piiri ääres, Gaza sektoris, oli ärev olukord. Kuigi nemad Gazasse ei sattunud, küsisime siiski nende muljeid.

Aita Ottson ja Nora Mals käisid koos Iisraelis ringreisil. Mõlemad ei tunnetanud suuri pingeid ega ohtu. Kodustele, kes jälgisid uudiseid, tundus seal toimuv dramaatiline ning ärev, kuid kohapeal ei tundnud kumbki enda elu ja turvalisust ohus olevat. Ometi oli piiride ületamisel väga põhjalik kontroll, kuid see on riigi eripära, mis ei tulene Gaza sektori probleemidest. Kõrgendatud turvameetmed neile suuri ebamugavusi ei tekitanud. Nende giid, kes oli juuditari, suhtles

kõigiga vabalt ning avatult. Ainult Petlemma, mis asub Palestiinas, ei saanud giid nende gruppi saata. See oli talle kui Iisraeli kodanikule keelatud. Kohalikega nad suhelda ei saanud. Nende grupp tuli ära viimasel hetkel. Kriis algas 27.12 ning nemad tulid ära 29.12

Mart Kuurme samuti ei külastanud otseselt Gaza sektorit, vaid käis omal käel Iisraelis, Egiptuses ja Jordaanias. Temagi tajus tugevaid turvameetmeid, seda eriti piiride ületamisel. Kohaliku eluga tutvumiseks aega

ei antud. Iisraelis oli näha mitmeid sõdureid ning ükski ei tohtinud ohutuse mõttes liikuda. Õpetaja Kuurme sai veel viimasel lennukile, mis Iisraelist lahkus, peale seda suleti õhukoridor. Ühel Eesti grupil ei olnudki võimalik Eestisse sel hetkel naasta.

Kuurme: “Äärmiselt kahetsusväärne, et inimesed on head, kuid neil on midagi, mis ei lase neil normaalselt elada.”

Koolikatsed - poolt või vastu?

Kati

Viimasel ajal on meedias tõusnud väga kuumaks teemaks koolikatsed, just gümnaasiumioissa sisseastumiseks, sest need on ebaseaduslikud.

Väga tore, nüüd võivad kõik, kes katsetega kooli ei pääsenud vastava kooli kohtusse anda. Seadusega vastuolus asjad ju teadupoolest ei kehti. Äkki peaks midagi ümber korraldama ja meie kõik, kes me gümnaasiumis oleme ja ka need, kes juba selle lõpetanud on, otsima välja oma 9. klassi tunnistused ja selle järgi paika panema, kes millises koolis käima peaks? Ja üliõpilased, ärge teie ka muretsege, me kirjutame teile uue gümnaasiumitunnistuse, just selle kooli nimega, kuhu te oma põhikoolitublidusega kuuluma oleksite pidanud. Ah, hindend? Kuidas meeldiksid teile samad, mis põhikoolitunnistusel? Kui te nende põhjal sisse saate, peate ju sama taset hoidma, eks ole? Ja üldse, kui katsete põhjal selekteerida ei tohi, peaks tekitama lihtsalt ühe suure kooli, kus kõik saaksid sama haridust, sest vahetegemine on ju ebaseaduslik. Ebaeetiline, seda nagunii. Kõlab hästi?

Mina arvan, et mitte. Koolikatsed on vajalikud, eelkõige seetõttu, et välja selgitada õpilaste võimekus. Pidev kära selle ümber, kuidas ühe kooli viis on teise kooli kolm, ei saa ju olla alusetu. Tõde on, et tahame

me seda või mitte, on mõne kooli tase kõrgem kui teise oma. Ning sõna „eliitkool“ ei ole see, millest ma räägin. Samuti on katsete puhul hea see, et peab juba eos langetama mingi valiku- ei saa saata oma avaldust igasse Eestimaa kooli, lootes, et kuskile ikka saab.

Sisseastumiskatsete kaotamise poolt räägivad hästi populaarseks saanud „pehmed väärtused“. Mõtlen seda, kui õpilane peab lisaks oma koolitööle tegema ka sisseastumiskatseid, siis on tal ju palju stressi ja ta ei saa keskenduda ja jääb haigeks ja lõppkokkuvõttes haihtub tema elueast viis aastat.

Teine aspekt sisseastumiskatsete vastaste poolel on katse ise. Inimene, kes teeb eksamit või mistahes testi, mis peab määrama osa tema tulevikust, on paratamatult närvis. Ja kui närvid veavad põhjalikult alt just olulisel hetkel, ongi tunne, et elu on läbi- ei mingit soovitud tulevikku, sel puhul kooli.

Aga mida on katsetajal võita katsete tegemisest? Kogemus, seda kindlasti. Teadmine, kas ta on siiski nii tubli, tark, ilus ja hea nagu ta ise arvab. Võrd-

lusmoment teiste tublide, tarkade, ilusate ja headega. Kindlasti tekitab selline asi palju rõõmu (avastamine, et ollakse täpselt nii täiuslik, kui arvati) ja ka pisarad (kui selgub, et siiski ei olda maailmavalitseja).

Kuid kaotada on sama palju. Võib öelda, et katsetajale tundub, et tal on kaotada terve elu- hariduskäigu jätk, enesehinnang, väljamõeldud tulevik. Jube kliše küll, aga kes ei riski, ei joo šampanjat. Ja masendus on ka mööduv ja kui ei läinud nii, nagu taheti, kas oli seda siis nii kohutavalt tarvis?

Hoolimata kõigest halvast, mis kaasneb, on siiani süsteem toiminud ja ma ei näe ühtki takistust, miks ei peaks ega võiks ta edasi toimida. Lõpuks on ju igaühe enda otsustada, kas katsetada või mitte.

Sõbrapäev

Merlin

Tavalise usina reaallika kiiresse päevakavva ei anna tavaliselt pressida aega, mil olla sõpradega. Kuid alles hiljuti, sõbrapäeval, väärtustasime sõpruse tähendust ning mõtlesime, kui palju sõbrad meile siiski tähendavad ja kui vajalikud nad on, sest milline oles elu ilma sõpradeta? Ilmselt mitte väga mõnus.

Aegade jooksul on erineva kultuuritaustaga riikides, igal mandril ja kontinendil väärtustatud sõprust. Juba Vanas-Roomas lausus tuntud filosoof ja õpetlane Cicero, et kui puuduvad armastus ja sõprus, on elult võetud kogu tema mõnu.

Sõbrad aitavad meid ja on toeks rasketel hetkedel ning rõõmuhetkedel rõõmustavad koos meiega. On ju kõigile teada-tuntud fakt, et jagatud mure on poole väiksem ning jagatud rõõm poole suurem.

Kuigi praeguses vanuses on kõige tähtsamaks ja olulisemaks õppimine ja hariduse saamine, siis peaksime vahel leidma ka aega, et me ei unustaks oma sõpru. Pidagem seda mees!

J. Roux – Sõprus on ideaal, sõbrad aga tegelikkus. Tegelikkus erineb alati tugevasti ideaalist.

Reaali Poiss õnnitleb:

Liisi Tegelman 9.veebruar
Thea Turulinn 10.veebruar
Marge Kanne 24.veebruar
Madis Olsper 26.veebruar
Imbi Henno 1.märts

Oleg Kravtšenko 1.märts
Marika Tendermann 4.märts
Eve Karp 6.märts
Aili Höbejärv 20.märts

Tähtede Sõda - Füüsika eri

Öeldakse, et igal füüsikaõpetajal on oma pisike kiiks, mistõttu on seekordse tähtede sõja küsimused ka omamoodi trikiga. Kuna enamikele küsimustele on võimalik anda mustmiljon vastust, siis punkte me ei pannud.

Et igaüks meist mõtiskleks veidi nende küsimuste ja vastuste üle.

1. Milline on keha kõige tugevam muskel? (keel)
2. Kui suur energia kulutatakse tunni aja jooksul pead vastu seina pekstes? (150 kalorit)
3. Kellel on külas kõige rohkem lapsi? (Kooliõpetajal)
4. Mida teeb maailm ühekorraga? (Vananeb)
5. Kui arvutada kalkulaatoril 5656439x13, siis mille saab kokku lugeda kalkulaatorilt?
6. Lõpetada vanasõna: sõudmine hõbe, ... kuld.
7. Kui sõita autoga valguskiirusel, siis mis juhtub, kui sisse lülitada tuled?
8. Mis saab kuivatades märjaks?
9. Mis siis juhtub kui ehmuda kaks korda poolsurnuks?
10. Kui miski ei jää tefloni külge, siis kuidas jääb teflon panni külge?

Rain Vellerind

1. Keel
2. (arvutused kalkulaatoril + katse läbiproovimine + arutus = 20 minutit). 2,1 kalorit. Kiivriga 12,4 kCal. Võtan selle järgmiseks praktiliseks tööks.
3. Mõnel elumehel...kooliõpetajal.
4. Vananeb
5. LOLL EESEL
6. Kettaheide
7. Juht paistab kõrvalvaatajale saledam, kuna liikumissuunalised mõõtmed vähenevad. See, kes auto alla jääb, sellele sõidab auto enne otsa kui ta jõuab tulesidki näha.
8. Käterätik. Saunalina ka.
9. Oleneb poolestusajast (radioaktiivsete tuumade lagunemine). Aritmeetiliselt surnud, geomeetriselt ainult ¼ surnud.
10. Minu meelest jääb teflonile alati kõik külge. Muuseas, teflonist tehakse kosmoserahsid.

Mart Kuurme

1. Biitseps muskel.
2. Nii palju kui vaja.
3. Vanaemal ja vanaaisal koos lapselastega. Koolidirektoril mitte. Kuna kõike teeb arvuti, puudub kontakt õpilastega.
4. Muutuste jaoks valmis. Vananemine on halb vastus, sest aatomid ju ei vanane.
5. Loll eesel. Muidugi sõltub, kuidas vaatad. Väga palju asju võib välja luge-da.
6. Kettaheide
7. Auto läheb põlema, tekib keravälv.
8. Käterätik näiteks.
9. 2 korda pool on veerand. Seega saab ¾ elavaks.
10. Raske küsimus. Iga asja saab millegi külge panna. Ta lihtsalt on seal.

Toomas Reimann

1. Reielihas
2. Mõttetu energia
3. Lenin (kõigi isa)
4. Vananeb
5. Vastuse 735337707
6. Aerutamine
7. Valgus levib ikka valguse kiirusel
8. Kuivatuspaber, käterätt
9. Tuleb loota, et ehmumise ajal midagi hullemat ei juhtunud
10. Kaval kiht on vahel

Mustade inimeste välimääraja vol.2:

Goot

Eeva-Merike

Käänatakse goot, goodi, gooti
Välimus:

Kujuta ette Victoria, Elizabeth I ajastu või keskaegset naist. Kleidid, pitsid, satsid, korsetid. Nüüd on sul umbes olemas pilt ühest gootide riietusstiilist. Teine on rohkem cyber: palju lateksit, kõik võimalikult minimaalne, välja arvatud saapad (platvormtallaga, näiteks Transformerid). Viimane stiil rõhub rohkem inimeste fetišitele. Eheteks on ristid või muud ususümbolid.

Meessoost isikud kannavad laiu (NB!) pükse. Neil ripub küljes palju kette, lukke ja muud sarnast kola. Samas, ülaosa riietusest on üsna ümber. Värv loomulikult on must, kuid nad armastavad eksperimenteerida erinevate värvikombinatsioonidega. Kõige elegantsema välimusega alternatiivsed.

Iseloom: jätame selle inimese iseloomu rahule, nüüd ja igavesti. Stiili enda iseloom on üsna romantiline või sihitud fetišitele. Vampiirid on tugevalt selle stiiliga seotud, järelikult võib öelda, et propageeritakse igavest elu.

Muusika: osa sellest meenutab pisut trance'i, aga on karmim. Selle muusika jaoks on Eestis ka üritus olemas – Beats From The Vault, tänu millele ma seda siin kirjutangi. Teine osa sellest on rockilikum, metalilikum või meenutab keskaega. Instrumendid on arvutist klavessiinini.

Stiilidest: gothic rock, gothic metal, industrial, electronic hardcore, victorianindustrial, EBM.

Ajalugu: algas 1980-date alguses Suurbritannias, kasvas välja post-pungist. Pärast esimene gootibänd ei olegi täpselt teada, kuid ühed esimestest olid Alien Sex Friend, Dead Can Dance, 45 Grave jms.

Tutvumiseks kuula:

Sisters Of Mercy, Alien Sex Friend, kui ühed algatajatest; Emilie Autumn, ainuke victorianindustriali viljelev artist. Eestis on üsna vähe gooti artiste, enamasti on üksiküritajad, ainuke laiemalt teadaolev bänd on Forgotten Sunrise (hilisem looming).

Jätub..

Vahelduseks teisel pool maakera ehk kool Austraalia moodi

Anneliis

Kõik sai alguse ühel jaanuarikuu päeval, ajalootunnis. Siis rääkis õpetaja Tiia Luuk kogu klassile õpilasvahetusprogrammidest ning vahetusõpilaseks olemise eelistest. Mõte minna aastaks Austraaliasse ja just Adelaide'i sündis sekundimurdoa vältel; ühel hetkel mulle lihtsalt jõudis pärale selle sõidu võimalikkus. Tunni lõpus klassist väljudes värisin üle kogu kere, ei tea kas elevusest või hoopiski omaenda jultumusest midagi sellist soovida.

Miks just Austraalia ja miks üldse mõte, et ma sinna sattuda võiksin? Ometi on see ju peaaegu, et kaugeim riik, kuhu minek pähe võiks tulla. Minu isa töötab Austraalias, ilma selle pisiasjata poleks ma ilmselt kunagi saanud unistadagi kusagil Eestist kaugemal õppimisest.

Kooliaasta lõpus, kui olin Reaali sisse saanud, teatasin koolile, et mind pole mõtet uuel kooliaastal 10. klassi oodata. Mulle lubati lahkelt säilitada koht järgmises lennus. Minu meelest oli kõige targem aeg just 10.klassi ajal ära käia. Klass oleks olnud uuel õppeaastal nii või naa täiesti uues koosseisus ning gümnaasiumiraskused 10.klassis alles algavad. Endast noorematega ühte klassi sattumises ma mingisugust probleemi ei näinud.

Minu retk algas juuli lõpus. Kõigepealt tuli üle elada rohkem kui päevapikkune lennukites ja lennujaamades logelemine. See oli üsna kurnav, kui veel kaasa arvata loomulik närv enne uude keskkonda, kodust ja lähedastest inimestest kaugele jäämise ees. Lõpuks jõudsin Adelaide'i.

Adelaide on Lõuna-Austraalia osariigi keskus, umbes 1,1 miljoni inimesega on see viies suurim linn Austraalias. Olin seal varemgi käinud ning seetõttu oli perekond, kelle juures ma järgmise aasta elasin, tuttav. Pereisa ja -ema on mu

isa kolleegid, nad töötavad Adelaide'i sümfooniaorkestris vioolamängijana ja viiuldajana. Peres on kaks last- minust aasta noorem tütarlaps Melina ning 13-aastane poiss Sami. Melinat tean ma juba 2004. aastast, me saime juba algusest peale väga hästi läbi. Minu perest erines see perekond hea organiseerituse poolest, sellega harjumine võttis natuke aega. Liikumisvabaduse puudumisega oli mul raske harjuda, kohati olid seatud minu jaoks täiesti põhjendamatud reeglid majast lahkumise või üleüldse väljaspool kodu ringiliikumise osas. Näiteks, kui vanemaid polnud kodus, ei tohtinud me koduuksest väljuda, isegi aeda ei tohtinud minna.

Koolis hakkasin käima paar päeva peale Austraaliasse jõudmist, algas 3.veerand. Ma õppisin koolis pool 10. ja pool 11. klassist. Kool, Concordia College, on väga hea mainega ning väga korralik. See on kristlik kool, kuid ega see ei tähendanud, et seal õpivad ning õpetavad inimesed kõik sügavusklikud on. Pigem tähendas see, et enamus sealsest rahvast olid intelligentsed, heasüdamlikud ning ülitoremad inimesed (üleüldse on austraallased üks avatumaid ja sõbralikumaid rahvaid, keda maailmas kohata võib).

Koolis oli detailideni paika pandud kohustuslik koolivorm, mille kandmise kord

oli äärmiselt range. Ehteid ei tohtinud praktiliselt üldse kanda, särgid pidid püksis/see-likus olema, isegi patsikummi värvuse tõttu võis mõni õpetaja manitsema tulla, rääkimata siis üle öla pikkuste juuste lahtiolekust. Õpilased otse loomulikult üritasid pidevalt väiksematest reeglitest kõrvale hiilida. Ma polnud just kuigi vaimustuses koolivormi välimusest, kuid ma pole kunagi nii kiiresti enast hommikuti kooliks valmis saanud.

Õppeaineid saavad õpilased endale igal kooliaastal ise uuesti valida. Kohustuslikud olid matemaatika, inglise keel, religiooniõpetus ning 10.klassis ka kehaline kasvatus. Kokku oli õpilasel korraga umbes 7-9 ainet. Mina valisin esimeseks poolaastaks bioloogia, ajaloo, kunsti, draama ja kokanduse. Järgmine poolaasta õppisin ka psühholoogiat.

Koolimaja koosnes paarist erinevast hoonest, mis olid jaotatud erinevatele ainetele spetsialiseerunud osadeks, ning suurest õuealast. Oli olemas suur raamatukogu ja isegi täies varustuses teatrisaal. Muusika, kunsti, meedia, spordi, tehnoloogia ja kokanduse õppeks eksisteerisid üllatavalt heal tasemel õppevahendid ning õppekeskkond oli ideaalne. Õpetajate-õpilaste vaheline suhtumine oli vaba ja sõbralik. Eestis võib tulla ette suhtumist nagu õpetajad oleksid pärit

teiselt planeedilt, kuid seal olid kõik omad ja sõbrad.

Koolipäev algas alati kell 8.30 pooletunnise jumalateenistusega kooli omas pisikeses ja moodsas kirikus. Seejärel hakkasid tunnid. Iga päev toimus kuus tundi. Kõikide tundide vahel vahetunde polnud, kuid oli veidi aega, et jõuda oma individuaalse lukustatava kapikeste juurde ja võtta järgmise aine õppevahendid. Iga kahe tunni vahel oli siiski puhkepaus: 15- ja 35-minutiline. Siis võisid õpilased end lõdvaks lasta, sõpradega õues maha istuda ning kodust kaasa võetud head-paremat nosida. Koolipäevad polnud rasked: Eesti koolidega võrreldes oli kõik kordades kergem. Mõnikord oli koolis istudes isegi oma ajast kahju. Kogu töö toimus arvutitega (koolis oli kokku vist üle 120 arvuti) ning domineerisid suuremõtmelised tööd nagu 1000 sõnalised esseed, uurimustööd, PowerPoint'i ettekanded ning kõned. Tavaliselt tegime neid koolis, kuid samas, koduseid töid eriti nii ei antud, et usinamad võisid töö kodus ära teha ning siis järgmise nädala tundide ajal internetis surfata. Tööde tegemiseks anti kõvasti aega ning seetõttu eelistasid paljud õpilased isegi tundides intensiivselt töötamise asemel lihtsalt lobiseda või lulli lüüa. Haridusele läheneti üldse teistmoodi, kui siin. Kuigi õppimise kord polnud just range, jäi uurimustööde tegemistest, raamatute ja filmide analüüsimisest ning igasugu praktilistest töödest päris palju külge. Eriti veel kui teemad olid huvitavad, mida nad suure valikuvabaduse tõttu tavaliselt ka olid. Lisaks käis koolis tihti kõnelemas huvitavaid inimesi kõikvõimalikest eluvaldkondadest, et õpilased saaksid rohkem maailmast teada ning leiaksid ehk ka oma kutsumuse. Üks koolinädal, "Work education week", oli täielikult pühendatud õpilastele tulevikusu-

una kätteandmiseks. Käisime ülikoolides ekskursioonidel, õppisime kuidas leida tööd, kirjutada CV-d ja pidime isegi väga reaalse "tööintervjuuga" maha saama. Kogu töö eest saime punkte ning tagasisidet.

algul raske uskuda, kuna nad tundusid kõik nii elukogenud ja mõistlikud. Mina isiklikult tunnen, et selle ühe aasta jooksul õppisin ma rohkem kui olen viimase 10 aasta jooksul õppinud, just igapäevase elu,

kogu kooli ees (u.800 inimest). Parim koolisüsteem see minu arvamusel mööda siiski polnud. Väga hea kool oleks Eesti ja Austraalia koolist tehtav segu.

Koolis toimus palju huvitavat alates paljudest heatege-

fia-bioloogialaagris. Käisin ka ühes nn. ellujäämislaagris, kus pidi mitu päeva 15kg raskuste seljakottidega matkama, laagri viimastel päevadel sai proovida ka kaljuronimist päris ehtsatel kaljudel. Pärast sellist laagrit oli linna naasmine justnagu pääsemine üksikult asustamata saarelt- veel järgmised paar päeva suhtusin oma voodisse, sooja vette ja elektrisse nagu taevasesse imesse.

Teisel poolaastal oli mul võimalus võtta osa kooli muusikalist, mis on koolis kujunenud igaaastaseks suursündmuseks. Sellel aastal lavastati "Oklahoma" ning ka minul oli peaaegu, et arvestatav roll. Muusikali ettevalmistuseks toimusid paar kuud tihedasti proovid, mis olid vahepeal üsna raskestitalutavad, sest paar nädalat küündis välistemperatuur päeval kuni 40°C. Muusikali lõpptulemus oli üsna hea, kui arvestada, et see kool pole muusikakallakuga. Etendus toimus Salme Kultuurikeskuse suurusel teatril. Olemas olid lavatehnika ja dekoratsioonid ning kostüümid, mis olid viimase peal (vähemasti minu oma oli!).

See aasta Austraalias muutis mind, minu vaateid ja maailma tohutult. See on parim asi mis minuga kunagi juhtunud on. Ainus probleem, mis alles lõpus valusalt kohale jõudis, oli et ma ei saa oma sealseid sõpru enam kaua aega näha, mis on äärmiselt kurb.

Soovitan soojalt kõigile, kel peaks kunagi avanema võimalus kodust eemale teistuguse eluga tutvuma minna, haarata võimalusest ning seda teha. Sellega kaasnev kogemus võib olla kuhjaga rohkem väärt, kui esmapilgul paistab.

Ah, üks asi veel- Kooli hoovi peal ega mitte ka linnas tänavatel ei hüpanud kangurud vabalt ringi, puude otsast ei potsatanud koalasid alla ning kui ma oma kodu lähedal ookeanis ujumas käisin, ei silmanud ma ka ühtegi haikala. Küll aga lendas õhus ringi palju värvilisi ja lärmakaid papagoisid.

See kogemus oli täiesti uus ja väga kasulik. Üleüldse meeldis mulle selle koolisüsteemi juures see, et seal õpitud tarkused on väga elulähedased. Kuna lapsed lähevad seal kooli var- em kui Eestis, olin ühevanune 12.klassi õpilastega. Seda oli

maailma ja inimeste kohta. Enne Austraaliat olin rohkem argliku ja ebakindla loomuga tüdruk, kellele iga avalikkuse ees rääkimine oli justkui surmaotsus, kuid aasta lõpuks olin nii palju muutunud, et pidasin ilma suurema ähmita kõne

vusüritustest ujumiskarnevalini või koolikontsertidest muusikalini ja näidenditeni. Tavalised olid ka vastavalt õppeainetele või harrastustele toimuvad laagrid või päevased väljasõidud. Mina käisin ajaloo-, lalulukoori- ja geograa-

Stiilimutid üheskoos(üleval)

Disko raamatukogus →

← Kreeka jumal Superwomanitega

Superman semuga(all)

Võrkpall see on
võrratu!(üleval)

Puhvetitädi jn. (all)

Jaauuari ja veebruari kuu jooksul toimus nii mõndagi. Algatuseks tüdrukute korvpallivõistlused, saalihoki ja ka võrkpalli võistlused. Kuid nagu iga aasta, toimus ka see aasta stiilinädal, mille teemadeks olid "Nerdy", "DISCO 80", "Superheroes", "Future 3000". Kooli peal võis näha õpilasi nii tulnuka kostüümides kui ka Kreeka jumalatena.

Samuti toimus meil aktiivse 11B osavõtul "Kohvik", mille tuludega kaetakse peagi siia saabuvate islandlaste atraksioonid.

Запредельная жизнь

Ivan

Ülemaailmne majanduskriis on mõjutanud ka meie rubriiki. Mahutavus on vähenenud 2 korda, kuid selle võrra saame keskenduda inimestele põhjalikumalt ja näidata neid mitmekülgsemalt. Seekordne rubriigi ohver on Darja 11C klassist.

Kes ta üldse on?

Ennekõike ilusa naeratuse ja lõbusa iseloomuga tüdruk. Meie kooli tuli ta kümnen-dasse klassi Laagna gümnaasiumist. Ei saa mainimata jätta ka tema sportlikku aktiivsust ja kohusetundlikkust õppimises. Seejuures on ta väga huvitav vestluskaaslane ning laia silmaringiga. Kinnitan, et temaga intervjuud tehes polnud mul sekundiski igav.

Mida arvab koolist?

Kool näeb välja ilus ja tõeliselt lummas. Seest on väga akadeemiline, mis on eelduseks õppimisele keskendumiseks. Samas arvab, et „väike maja“ võiks ka ilusam olla. Muidugi ei meeldi talle koolivõimla suurus, kuna korralikult trenni või mingit võistkonnamängu seal mängida on üsnagi raske. Kinnitab, et söök on hea, kuigi magustoitude osas oli vanas koolis parem. Koolirahvas on talle meeltnööda, kuigi ei meeldi spordivallas aktiivsete inimeste (eriti tüdrukute osas) vähesus.

Mida väga ebatavalist on teinud?

Mitmed teist on langevarjuga hüpanud? Tema igatahes on. Samas on väga raske leida mõnd spordiala, mida ta proovinud pole. Megasuperaktiivsus on tema võtmesõna.

Ujumine

Tegeles ujumisega 6 aastat ning saavutas ka Eesti meistritiitli. Kuid siis tuli tal, nagu igal teisel

noorel inimesel, teha valikuid. Ja ta valis hariduse, tänu millele ta praegu ongi meie koolis õppimas. Veel aasta aega käis ta 3-4 korda basseinis ujumas ning ei suutnud kuidagi ilma selleta. Praegu treenib ta ühes võrkpallinaiskonnas. Tundub, et Darja mõttetut lebotamist eriti ei salli.

Lemmikud, lemmikud, lemmikud...

Lemmikmänguasi on pehme valge karu. Väga oluline on selle pehmus ja vanus, mis ulatub kümnesse aastasse. Nimeks Slavik, kasuisa auks. Kui rääkida reaalistest loomadest, siis koduloomadeks on tal kass, akvaariumikalad, kunagi oli ka kilpkonn. Kõige lemmikumad ta nende seast valida ei osanud. Lemmikvärvi on Darjal kuldne, millele järgneb must ja valge. Enamik ehteid on kuldsed, samal ajal kui riietus on enamjaolt must, tema tuba on must-valge, millele lisandub natukene punast. Üldse rääkis ta oma toast väga pikalt ja huvitavalt, sest see on tehtud väga huvitava disainiga, mille peamiseks kujundajaks oli ta ise. Kuulnud tema „rip-puvatest kappidest“, jõuab järeldusele, et elamiskoht on Darjal vägagi ebatavaline. Väga palju armastab lugeda fantastikaraamatuid. Eriti toob ta välja hiljuti loetud „Twilight“’i, mille põhjal tehti ka samanimeline film, mis linastus ka meie kinodes. Lemmikpidu on sünnipäev, eriti kui pere teeb väikese ja armsa üllatuse, nagu eelmisel sünnipäeval ka juhtus.

Huvitavamad löiked intervjuust:

Mida sa tundsids, kui esimene kord langevarjuga alla hüppasid?

„Kui oled seal üleval lennukis ja vaatad enne väljahüpet alla, siis tunned, et ees ootab surm. Sest sa ei tea, kuhu sa hüppad(sa näed ainult tühjust), kaua sa lendad, ja millal maandud. Pärast seda,

Tegus reaalkas Darja Müürsepp

kui olin maandunud, oli tunne juba parem.”

Kas teine kord ei kartnud juba?

”Ei kartnud, sest kindlustunne oli suurem ja vabalangemist sai suuremal määral nautida. Võin öelda, et teisel maandumisel oli adrenaliin suurem kui esimesel, sest ma sain aru, mida ja miks ma antud hetkel teen.”

Kas on midagi, mis sulle selliseid emotsioone veel andnud on?

”Ei. Kas midagi saakski selliga võrrelda. Sügavalt kahtlen, ausalt öeldes. Tegelikult natuke hirmus oli siis ka, kui esimest korda mäesuusatamist proovisin.....”

Kas oled nõus, et Kristi Koit on hea õpetaja?(ei ole oluline, kuidas jutt sinnamaani jõudis)

”Jah, olen. Tema tunnis ma tõepoolest tunnen, et ma arenen. Ta paneb väga hästi mõtlema. Laseb teha igasu-

guseid filmistsenaariume ja luuletusi raamatute põhjal või kirjandusvoolude alusel. See on väga hariv ja huvitav.”

Kas teda võib siis pidada su lemmikõpetajaks?

”Jah. (pärast lühikest pausi) Ei, siiski on mu kõige lemmikumaks Tairi. Ma istun tema tunnis lausa espingis. Tema töödeks on õppimistahe suurem kui teiste ainete töödeks. Lihtsalt super õpetaja. See, kuidas ta annab kunstiajalugu edasi, see on liiga hea. Tegelikult on Koit ja Tamme-Amjärv mõlemad „uuekooli“ õpetajad. Nende positiivsusele üles ehitatud õpetamisviis on lummas.”

"Culture is roughly anything we do and the monkeys don't." - Lord Raglan

Eesti noorte interpretide kontserdid märtsis. Tasuta!

2.märts kell 18:00

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kammersaalis
TMKK ja EMTA klaveriosa-
kondade ühiskontsert "Tõrud ja
tammed"

3.märts kell 11:05

Westholmi Gümnaasiumis
esinevad TMKK Sümfooniaorkester,
dirigent Risto Joost ja solist Johan
Randvere

14.-15.märts

Tallinna Muusikakeskkooli aulas
Koolidevaheline puhkpillikonkurss

29.märts kell 12:00

EMTA kammersaalis
esinevad Marju Rootsi õpilased

T 24. märts kell 19.00

EMTA kammersaal
Improvisatsioonide öhtu
esinevad EMTA üliõpilased

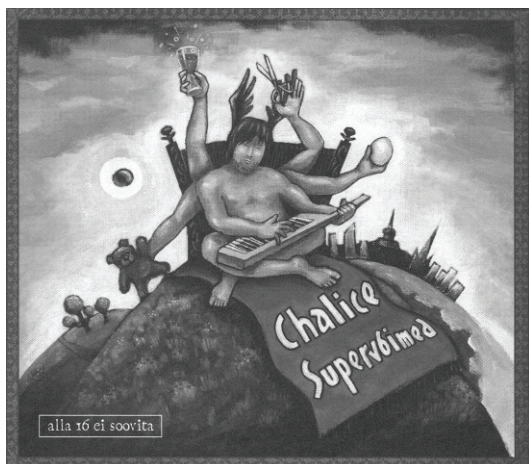
T 31.märts kell 18.00

EMTA kammersaal
külaliskontsert
Antonio Duro (kitarr, Hispaania)

Kuu näidend . .

"Pedro Paramo"

Hiljuti võeti Eesti Draamateatri mängukavasse uus näitetükk, mis võiks nii mõnelegi meist huvi pakkuda. Näidendi pealkiri on Pedro Paramo, ning see on tuntud mehhiko kirjaniku Juan Rulfo samanimelise romaani dramatiseering. Lugu räägib suhetest, perekonnast, elust, surmast ja olemisest üleüldse. Tegevus toimub kaugel, kuumas ja põuases Mehhikos. **Etenduses kohtuvad realism ja müstiline unenäolisus. Kokku on põimitud korraga nii minevik, olevik kui ka tulevik, elavate- ning surnuteriik.** Absurdsed situatsioonid ning mõned humoorikad seigad ei lase kogu värgil laus surmtõsiseks muutuda. Suure arvu tegelaste ning tiheda, metafooriderohke sisu tõttu võib etenduse süzee ja mõte vaataja kohati kimbatusse viia. Igal juhul pakub lugu palju nii laval toimuva lahti mõtestamiseks kui ka pärastiseks elu, surma ning muude inimlike probleemide üle filosoferimiseks. Saalis lahkudes jääb kogetu hinge kriipima veel õige mitmeks päevaks. Mainin veel, et laval esineb Eesti Draamateatri näitlejate paremik, 26st näitlejast on vähemalt pooled kõigile hästi teada ja armastatud. Soovitan Pedro Paramot eelkõige neile, kes soovivad leida teatrist peale puhtalt meelelahutuse ka mõtlemisainet tõsisemate teemade üle.

Kuu söögikoht . .

Pierre Chocolaterie

Vene 6

See vägagi stiilne kohvik asub Vene tänaval, restorani "Elevant" vastas. Raske on leida kodusemat ning parema atmosfääriga paika. Kohviku vanamoelisele, 19.sajandi stiilis, interjööri on palju rõhku pandud: iga detail alates mööblist kuni ajastu kohaste pisiasjadeni on paigas. Peale meeldiva ümbruse saab Chocolaterie'st ülimalt head kuuma šokolaadi ning käsitsi valmistatud trühvleid ja šokolaadikooke. Sinna võib kaduda tundideks...

Kuu album . .

„Chalice Supervõimes“ – on kõige uuem Chalice (pärisnimega Jarek Kasar) üllitis, sisaldades 14 lugu + reklaamist kuulsaks saanud lugu „Leitud asjad“. Seekordne plaat sisaldab Chalice mõtteid ja tundeid Eesti elust 2008ndal aastal läbi hooga sündipopi, küberpungi, triviaalse räppmuusika, Bollywoodi tantsumuusika, neofolgi, funki, souli jne. Endiselt saab tunda Chalice oskust mitte teha seda, mida temalt oodatakse, muutes oma lugude musikaalset või isegi stiili poolt – tegemist on avara helipildiga. Album on kirjutatud ja salvestatud Chalice enda kodustuudios ning kaasa teevad Lenna Kuurmaa ja Rein Pakk. Chalice ise kommenteerib: „...praegu tundub, et see on minu kõige tsaliisilikum album siiamaani“.

Kuu raamat . .

„Fantoom“ – See Susan Kay poolt kirjutatud raamat on uuem versioon teada-tuntud Ooperifantoomi loost.

Keskendutakse nimategelase haaravale elukäigule: tema sünnile Prantsusmaal, traagilisele lahkumisele kodust, seiklustele nii Euroopas kui ka Pärsias ja muidugi ka südantlõhestavatele sündmustele Pariisi ooperimajas. Web-beri muusikal on selle kõrval vaid jäemäe tipp, see siin aga inimlik saatus – lugu mehest, kellel kõige lõpuks oli endiselt „süda, millesse oleks mah-
tunud terve maailma kunin-
griik“.

Mõte

Vahel on peas nii naljakas tunne-
palju mõtteid, see on täiesti ulme,
utoopia, unistus, fantaasia ning soov.

Ära imesta, mu mõte on küllalt loov,
sama loov nagu Da Vinci on kunstis,
sama loov, kui mees on joobunud
punnist,
sama kogend, kui vanur on elus,
ikka veel loov, kõigis mõtete melus.

Mõtlen, mis tunne küll oleks
kui ühtegi mõtet mind segamas pole-
ks.

Näete, ma räägin lausa tingivas keeles
ning mõtted on siiani jäädavalt mee-
les.

Need ei kao, nad jäävad siia veel
kauaks-
kas järgneks nad mulle, kui eemale
sõuaks?

Nad järgnevad mulle, isegi hauas!
No kurat, kogu need viimased read
ma mõtlesin ikka, vaevasin pead
saladus on, mida tahan, et tead:
„Lõbusta mind!“ , siis lõppeksid read.

Read, mis tingitud muutlikust elust,
kõikuvast tujust ning suurimast lõ-
bust.

Karl

Tagurpidi...

Miks vaikus peab olema tume,
kui vari näitab vaid poolt.
Kogu õppimine on anarhia iseenda
vastu
mis teha kui dirigendil oleks vaid
üks noot?

Kas aeg on ka tegelikult neljas di-
mensioon,
mis on see nii fundamentaalne,
tänu millele tekib iseloom,
kuhu jõuaks kui kannaks vaid vool...

Mikk

Igaüks elab unistuses
Unistades mööduvad me päevad
Igaüks on kellegi unistus
Neid elus hoides mööduvad me päe-
vad

Kas tahad olla mu unistus?
Sind säilitades mööduksid mu päevad
Sa ei taha olla mu unistus?
Hea küll, ma tapan su ära.

kultuurišokk
& naeruteraapia
tänapäev demokraatia
on homne anarhia
tere, kallis utoopia

valitsused vilguvad,
vanad kustuvad, uued ilmuvad
veab, et ei põe epilepsiat
muidu jääksingi tõmbema

punkluuletaja?
mainekujundaja?
isehakanu?
või riigikukutaja?

Kostüüm

Kas inimkond on vähk?
Maakera vigane element,
igavene ikaldus,
lihtsalt üks üle olev fragment?

Kas oleme piisavalt ausad,
võttes au kontrollida.
Kas oleme piisavalt ausad,
suudame kõiki võrdselt sallida?

Kuningateks olemine,
pole nali, pole kostüümimäng,
ehk kindlustaks,
et meie hukuks ei saaks meie oma säng.

Siim Ghert

Siim Ghert

Nanomees

Temast võib aru saada,
kui tuulevihinast kõrvus,
mis kostuvad kui hõiked.
Sinu kujutlusvõime annab talle kuju,
ning ainuke mõte mis kummitab,
kes on see vilistav tolgu,

Kas sa ei teagi kes seda teeb?
ta on üks pisike mini-sina,
kes armastab sind,
vaatab koguaeg sulle alt üles,
kelle valdusteks piirdeta hing.

Sina teda ei näe,
otsid või mitte.
Teda on võimatu avastada,
sest ta on häbelik.
Ta kardab reaalsust,
on pigem nähtamatu,
hoiab end pisut varju,
organiseerib sinu saatust.

Ta on ainus kes ei nõua midagi vastu,
viitsib kakelda negatiivsusega,
tema räägib läbi huumori,
rusikatega ta ei mõtle,
ning ta teab, et sisimas,
kõik poetavad üle ta kiitusega.

See on kõik tänu temale,
kui headus ainult rõõmuvannis kümbleb.
Sa ei teagi?
Tal on Supervõimed!
Ta on igaühe oma keebiga mees!
Ta nimi on: NANOMEES!

Mikk

**Reaali Poiss ootab kõigilt oma
lugejatelt sahtlisse kirjutatud
luuletusi, pilte, joonistusi, no-
velle jne.**

merili.luuk@real.edu.ee

Mikk

“Kui ma olen suur”

Kui ma keskkooli lõpetan siis ma lähen tööle. Ma tahan saada politseinikuks. Politseiniku töö on püssiga inimesi taga ajada ja pätte püssiga lasta. Lõpp.

Joonas 1B

Kui mina suur olen elan ma looduses. Mina ei lähe kindlasti linna elama. Ma lähen mõnda maakohta või metsa. Mina ei hooli missugune maja välja näeb aga igatahes hakkan ma loodusmeheks.

Kristjan 1B

Kui ma olen suur, elan ma uhkes villas, Mount Everestil oma naise, kahe lapse ja suure maasturiga. Seal on miljonivaade. Ma oman paljusid firmasid näiteks: 3 tehnikafirmat, 5 ehitusbürood koos 50000 ehitajaga ja mul on oma isiklik sõjavägi kus on 10 sõjaväejuhti, 25000 sõjaväelast, 100 tanki, 25 lennukit ja muud. Ise töötan leiutajana (leiutan uusi tehnika asju).

Henri 4A

Kui ma oleksin suur, siis ma oleks rallisõitjast multimiljonär. Mul oleks 5 villat igas maailmajaos. Mul oleks 12 autot millest 2 on limusiinid ja 5 oleksid ralliautod. Mul oleks oma privaatne loomaaed koos taltsutatud loomadega kellega ma saan mängida. Mul oleks 9249214 teenrit

ja 241 looma. Mul oleks 500 bussi, 1241 lennukit, 21 laeva, 3 allveelaeva, 5 rakketti, 13 kosmosejaama ja 951426 miljonit sõdurit. Ma omaks ½ maailmast.

Sander 4A

Kui ma olen suur, tahan saada advokaadiks. Ma kaitseks väga hästi. Isegi kodus praegu ma natuke juba harjutan. Alati kui kodus tuleb mingi vaidlus siis valin endale sobiva poole ja tihtipeale kui võidan ütleb isa mulle väike advokaad. Nii ma ükskord pärisin isalt, et palju advokaad palka saab. Ja isa vastas, et kui võidad siis saad päris palju palka. Nii ma siis mõtlesin, et kui suureks saan tahan saada advokaadiks.

Brigitta 4A

Kui ma suur olen meeldiks mulle teha palju asju. Olla astronaut, jalgpallur, president ja kokk. Astonaudina meeldiks mulle palju lennata. Jalgpallurina palli taguda. Presidendina kõigile toeks olla. Kokana teha hästi sööke. Ma praegu ise ka ei tea mis mulle küll tulevik toob. Mulle praegu meeldib kõige rohkem jalgpalli mängida, aga mulle meeldib ka laulda. Ma aitan alati emal süüa teha. Minul on alati niimoodi kui mingi amet on huvitav siis tahaks

kohe selleks saada. Selline oli siis minu jutt!

Markus 3B

Kui ma suureks saan, tahan ma laevakapteniks saada või leiutajaks. Tahaks saada triljonääriks. Ostaks uhke auto. Ma tahaks käia palju reisil. Soovin osta mootorpaati, kaatri või purjeka. Minule meeldiks kõige rohkem vana aegne purjekas, sest vana aeksed purjekad on huvitavad ja vahvad. Nendega on ka vahva sõita. Minule elu suurena meeldiks väga kui soovid täide lähevad!

Aaron 3B

Kui ma suur olen, reisin ma ümber maakera. Kui ma aga reisimisest ära tüdinen, hakkan astronoomiks. Ka kullakaevaja oleks tore olla. Ma ei tahaks kunagi hakata presidendiks, sest ma ei oskaks riiki juhtida. Siis kui ma enam midagi teha ei viitsi, hakkan kirjanikuks.

Timo 3B

Kui ma olen suur, käin ma ülikoolis kuni kolmekümne aastani, suureks saades lähen sõjaväke. Suureks saades hakan ma egiptuse uuriaks või ajaloost kirjutajaks.

Oskar 2A

Tere, mina olen Robert Liksor ja ma olen 36 aas-

tane. Ma töötan ooperilauljana „Estonia“ teatris. Minu hobid on laulmine ja ujumine. Vabal ajal käin väljas jooksmas. Elan Sael ja mul on seal oma maja. Minu majas elavad ema, isa, abikaasa ja minu lapsed. Mul on kaks last, mõlemad poisid. Olen lõpetanud Tallinna Reaalkooli ja ülikoolis õppisin laulmist.

Robert 3A

Ma hakkan kirjutama sellest kui ma olen 32 aastat vana. Ma elan Nõmmel valges suures majas. Majal on ka pruun aed ja aias ilus roheline muru ning kaks punast kiike. Ma töötan Tallinna Reaalkoolis õpetajana. Mul on doktorikraad, sest ma töötan õpetajana ja selleks on mul vaja kõrget haridust. Mul on neli hobi – kõige rohkem mängin malet, viiulit mängin ma ka palju, aga rulaga sõidan ma ainult siis, kui väljas on ilus ilm. Jalgpalli mängin ma koos lastega ja naabritega, nad on toredad kaaslased. Jalgpalli mängime minu aias. Mul on pere, kus on kaks last, naine ja mina.

Georg 3A

Multikeelne õpetaja Matthew Talboo

Erik

Järgnev intervjuu on tehtud inglise keeles kuna sellises vormis hoidsime kokku intervjuule kuulunud aega ning ühtlasi oli ka lihtsam suhelda.

What is your full name?
Matthew Aaron Talboo

Where were you born?
In Allentown Pennsylvania (30 minutes from Philadelphia and about 45 minutes from New York)

When and why did you come to Estonia (it is really far away from USA)?
Well... my major at university was German and I was working as a German translator in Berlin. Then one day, out of the blue, a beautiful woman, who was hitchhiking through Europe, came to my door. My roommate was Polish and as he was driving home from a kayaking trip in Poland, he saw a woman hitchhiking, decided to pick her up, brought her to Berlin and to our apartment. Me and that woman started talking, I showed her around Berlin and we decided that we should meet again soon because we were interested in each other. It turned out that this woman was from Estonia and we were really lucky because Estonian Air was running cheap flights be-

tween Berlin and Tallinn. We came back and forth and finally I decided, okay, I want to be with this woman. So I emailed the Estonian Embassy in USA and told them I wanted to teach English and German in Estonia. They wrote me back and I filled in some paperwork and I think a couple of days later I had 5 schools in Estonia that were interested in hiring me and one of them was Tallinna Reaalkool.

So the main idea to come here was for the woman and not for the teaching aspect? Well, yeah, but I did it also for the opportunity to teach and to be in a new country.

How come you chose Tallinna Reaalkool? They were offering a teaching position.

Well yes, but why exactly Tallinna Reaalkool and not some other school? Because Tallinna Reaalkool is the best and the job here is exactly what I was looking for.

What are the biggest differences between USA and Estonia in every day life? In USA everything is far apart and if you want to go somewhere, you drive a car. You drive 6 hours if you want to visit your relatives and it's nothing. In Estonia you drive 2,5 hours to Tartu and you consider that to be a long trip. So in USA everything is based on a car.

And schoolwise? School in the United States is very strict for a teacher. You have to be in the school from 7 in the morn-

ing until 3 pm. Also, in Tallinna Reaalkool, if I hear somebody say a bad word in the hallway, I don't have to say: "You can't say that word in this school!" Or for instance, if I see you chewing gum here, I don't have to say anything and I don't want to. In the United States I would have to react to those kinds of things. Not only you have to be a teacher over there, you also have to be a policeman in the hallways.

There are four apples in a basket. Four people, standing around the basket, all take an apple. How is it possible that there is still one apple left in the basket? Aam...three people take their apples from the

basket and the fourth person goes to the tree next to the basket and gets his apple from there?

Not quite! Actually three people take their apples from the basket and the fourth person takes the basket, with one apple inside it. That way they all get an apple and there is still one apple left inside the basket.

Did you find it hard to learn Estonian and for how long have you been learning Estonian by now? I have been learning Estonian for about 2,5 years by now and yes, I find Estonian a difficult language to learn. For some reason I keep making these word mistakes. For instance instead of saying: "See on viimane kord, kui see juhtub!", I say "See on eelmine kord, kui nii juhtub!". Those mistakes happen all the time. Also, Estonian is not really similar to any international language and because of that I have to learn each word. For instance, there was a spider exhibition in Tallinn a while ago. I decided I was going to learn the word spider in Estonian. So every day I just repeated ämblik, ämblik, ämblik... And now I know that word! I also had some private lessons with a personal tutor and those helped a lot.

So how many languages do you speak? I speak

German really well and I think my Estonian is getting to the point where I can say I speak it well and I also speak some Russian. So four languages altogether.

What kind of sports did you play in high school?

I played baseball, basketball and soccer (I was a goalkeeper). I actually like soccer a lot, but I can't stand watching it. I think watching soccer games is so dull!

What is your favourite band? I like Aerosmith and a guy named Jackson Browne (he makes music for old sentimental people like me).

Who is the prettiest woman celebrity in Estonia? There was one, who represented Estonia on Eurovision song contest, and she was also on an Actimel commercial.

(Selleks inimeseks on Gerli Padar nagu ma hiljem välja uurisin).

For how long are you planning on staying in Estonia? As long as I finish my studies here at Tartu University, at least. So I would say about 3-4 years. But in the end, it all depends on what life offers. If I should get a really good job offer in USA, Germany or England, I wouldn't hesitate to go. Then again I might stay, because I've spent all this time learning Estonian,

that it would be a waste to leave now.

For how long are you planning on working as a teacher at Tallinna Reaalkool? As long as I can. Hopefully at least 4 years.

What is one Estonian food that you really like or dislike? I don't like liver (*maks*). I remember ordering liver pate and putting it on bread- I thought it was awful! I think bloodsausage (*veivorst*) is okay. I like sült, I really like eating it with mustard. I also like these chocolate things I can only find in Estonia, they are usually in the milk section in stores. I think those are really good. (*Tegemist on kohukestega*).

How did your family and friends react when you told them you were going to a far-far away land called Estonia?

They reacted just fine. My dad knew, where Estonia was and I think my mom found out from Wikipedia. My friends were not surprised by my decision, because I studied Russian and German when I was still at school and they all understood I wanted to spend some time away from USA. So when they found out I had a good job as a teacher over here, they were just fine with it.

Why did you decide to study Psychology? Well, actually I am a lin-

guist now. But I guess it all started of as a path. At first, I was interested in Sociology, then I got interested in Linguistics and then finally I got into Psychology. I think all the answers and secrets lie in the mind.

What do you think of Obama as the President of USA? I was so happy when he got elected, I am a big supporter of his. I think he has done a good job so far, but he has a lot to do! This economic crisis started in USA and it can only be ended in USA and it is really up to Obama to do it, but he needs time. He needs 8 years at least to do it. He is a smart person, he is intellectual, he is charismatic and he can get things done because he can work politically with different people. I think, if anybody, he is the one, who can fix the problems USA is facing today. I was also happy that a black person was elected and I think that says a lot about the United States. It shows that even people, who are in bad situations can move forward and that everybody has a chance to make something great out of their lives. As he also wants to support public education system to improve it, I believe it will also help to lessen the racial discrimination problem in USA.

Õpetajate ütlused

Ahuna: „Kui Edgar öeldakse, siis ma mõtlen...”(naerab ja punastab oma-ette)

Eerik: „Ega töö ometi kolmapäeval ole?”

Ahuna: „Muidugi ei ole! See on täna nädala pärast...otseloomulikult kolmapäeval!”

Ahuna: „Mis on ajaloojumalanna nimi?”

Erkki: „Ahuna.”

Ahuna: „Heh.” (punastab)

Otsman: „Need poisid-tüdrukud sealt tagapingist ka...see pole praegu funnise tund.”

Otsman: „Ma tulen nüüd vaatan, kas teil, noormehed, seal taga, ikka on püksid jalas.”

Otsman: „Ma nüüd kustutan tule ära. Loodan, et vahepeal midagi halba ei juhtu.”(Naerab)

Matthew: „Promise me you don't grow up as losers!”

Matthew: „Don't touch each other!”

Järvela: „Keesi kohta ma palun andeks, aga ma olen kirjutanud, et ta on mõtetu mees.”
(segab oma jutu vahele), „Sul on täna ilusad sokid!”

Mumma: „Mina olen tähtsam kui Kaitseliit!”

Koit: „Nii...puuduvad Jänese, Kotkas, Tamm...pool metsa ju.”

Kask: „Uurimistööd on teil kõigil valmis . . nali.”

Koit: „Andre!”

(Andre ei reageeri)

Koit: „Andre Tamm!”

(Andre ei reageeri)

Koit: „Andre, kallid...”

Andre: „Jah?”

		9		3		5		6
4	3	7	8	5			2	
				7			3	
	5	8		9				2
9	1						6	4
6				2		8	5	
	9			6				
	7			1	9	6	8	5
3		5		4		1		

2		3	5		7	6		
1				2	3			4
4	7							
	4	5			8		9	2
			4		2			
3	2		6			4	7	
							3	7
8			7	3				1
		2	1		9	5		6

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 3 (76) märts 2009

toimetus	Anni Müüripeal 10c, Merili Luuk 10c, Anneliis Volmer 10c, Carolin Laubre 10c
küljendus	Carolin Laubre 10c, Agnes Ratass 12a
fotograafid	Kerli-Helen Oissar 11c, Anne-Mari Luik (GAG)
aitäh	Merlin Liis 10c, Kati Pino 11b, Anu Kuurme 11a, Ivan Špol 12c, Laura Limperk 12c, Erik Mölder 12c, Eeva-Merike Aasa 12b, Meeri Lemminen 12c

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee

reaali.poiss@real.edu.ee